



22:1-4 Dovid turns to Moav for help (continued)

1. Enemy of my enemy Shemuel I 14:47

2. Midrash, Bamidbar Rabbah 14:1

שבשעה שברח דוד מפני שאול הוליך אביו ואמו אל מלך מואב, כי היה ירא מפני שאול. והיה בוטח בהם לפי שהיה מרות המואביה...  
For when David fled from before Shaul, he brought his father and mother to the king of Moav, fearing Shaul. And he trusted them because he was from Ruth, the Moabite...

3. Ralbag to Shemuel I 22:4

זה לאות שאחר שיצא דוד מהמצודה נפרדו אביו ואמו ממלך מואב:

This indicates that after David left Metzudah, his father and mother separated from the king of Moav.

4. Midrash, Bamidbar Rabbah 14:1

וישבו עמו כל ימי היות דוד במצודה, ולכך קראו "סיר" (תהילים ס"י, קח"י) מה הבשר מתעכל בסיר כך נתעכלו שם, שהרגם מלך מואב, ולא נמלט מהם אלא אח אחד לדוד שברח אצל נחש עמון, ושלח מלך מואב אחריו ולא רצה ליתנו, והוא החסד שעשה נחש עם דוד, ולפיכך נתגרה עם המואבים...  
And they dwelled with him as long as David was in Metzudah. Therefore he called them "a pot" (Tehillim 60:10, 108:10): Just as flesh deteriorates in a pot, so they deteriorated there, for the king of Moav killed them, and only one of David's brothers survived. He fled to Nachash, king of Amon, and the king of Moav sent after him but [the king of Amon] did not wish to hand him over. This was the kindness that Nachash performed with David. Therefore, he fought with Moav...

5. Yeshayah 16:1-5

22:5 Gad brings Dovid a short reassurance

6. Gad Shemuel II 24:11

7. Rabbi Yitzchak Amar, **גד החוזה ונתן הנביא, דוד המלך**, (Megadim 42 Iyar 5765)

נבחן כעת את הופעותיו של נתן. דומה כי הופעות אלו באות בניגוד גמור להופעותיו של גד. מניתוח המקרים עולה כי הופעותיו של נתן באות כדי לעצור מהלך, כדי לשנות כיוון חשיבה או כדי להסיט את דוד מדעה זו לאחרת. כך, למשל, בבקשתו של דוד לבנות בית קבוע לארון, אמנם נעתר נתן בתחילה, אך מיד לאחר מכן נגלה ד' אליו בלילה ואומר לו כי דוד לא יבנה את בית המקדש. נתן נאלץ אם כן לבשר לדוד כי לא יוכל לבנות את בית המקדש, ובכך מסכל את מחשבתו של דוד. בסיפור בת שבע מוכיח נתן את דוד אחר חטאו עם בת שבע... דברים דומים מצינו גם בסיפור המלכת אדוניהו. אפשר ששתיקת דוד בנוגע למהלכו של אדוניהו הייתה בידיעה ברורה שאדוניהו אכן מוכשר יותר משלמה לשבת על כס המלוכה. עד שבא נתן וסיכל את העניין, באשר לדעתו העובדה ששלמה הוא מחליפו של דוד היא גזרת ד' ובחירה אלוקית...

Now we shall examine Natan's appearances. It seems that these appearances come in direct opposition to Gad's appearances. From an examination of these events it arises that Natan's appearances come to halt a path, to change a path of thought or to shift David from one view to another. Thus, for example, when David asked to build a permanent home for the Ark, Natan did agree to it at first, but immediately afterward Hashem appeared to him at night and told him that David would not build the Beit haMikdash. Natan was forced, then, to tell David that he could not build the Beit haMikdash, and so he frustrated David's thought. In the story of Batsheva, Natan rebuked David after his sin with Batsheva... We find similar things in the story of the crowning of Adoniyahu. David's silence regarding Adoniyahu's path might have been with clear knowledge that Adoniyahu was more suited than Shlomo to sit on the royal throne. Until Natan came and frustrated the matter, knowing the reality that Shlomo was David's successor was a Divine decree and Divine selection...

8. Rabbi Yitzchak Amar, **גד החוזה ונתן הנביא, דוד המלך**, (Megadim 42 Iyar 5765)

נדרש נביא כדי להוביל את המלך לייעודו כפי שנקבע בידי ד', אך מאידך נדרש גם נביא שיאזן מדי פעם את מעשי המלך ויוכיחו, כאשר הוא אינו מקיים את אשר ציווה ד'.

בכל שלוש הופעותיו של גד הנביא נראה שהוא בא 'לכתחילה', והוא אשר מוביל את המלך דוד. תחילה הוא מיעץ לו לקום וללכת ממצודת מואב ולפנות לארץ יהודה, ושם כעבור זמן יומלך דוד למלך על ידי אנשי יהודה. בפעם השלישית בא גד אל דוד בדרישה לקנות את גרן ארונה היבוסית לצורך הקמת מזבח לד'. מהלך זה יוביל בסופו של דבר לבניית בית המקדש. אשר לפעם השנייה - חטא המפקד - לכאורה נראה כי הדבר עומד בסתירה לקביעתנו:

גד אינו מוביל את דוד, אלא בא לאחר מעשה המפקד. ברם, ניתן לומר שגם כאן ניתן לזהות הובלה של גד. נשים לב כי גד בא אל דוד רק לאחר שדוד הודה בחטאו לפני ד'. גד הנביא אינו מוכיחו על מעשיו, כי אם פורש בפניו את הדרך לכפר על מעשיו...

A prophet was needed to move the king forward to his Divinely ordained destiny, but on the other hand, a prophet was also needed to balance the king's deeds and rebuke him from time to time, when he did not fulfill the Divine command. In all three of the appearances of the prophet Gad, it appears that he comes *lechatchilah*, and that is what moves King David forward. First, he advises [David] to rise and go from Metzudat Moav and turn to the land of Judah. There, in time, David would be crowned as king by the people of Judah. On the other third occasion, David came to David with an instruction to purchase the granary of Aravnah the Jebusite, in order to erect an altar of Gd. This would bring about construction of the Beit haMikdash in the end. As far as the second time – the sin of the census – it appears that this contradicts our point: Gad does not move David forward, but he comes after the deed of the census. But one could say that even here we can identify Gad moving things forward. We should note that Gad came to David only after David admitted his sin before Gd. The prophet Gad did not rebuke him for his deeds, but only set out the path before him to atone for his deeds...

#### 9. Radak to Shemuel II 22:5

על פי ד' אמר לו כי שם יהיה נשמר מן שאול, וכן היה כי בעוד שהיה שם לא בקשו עד שהלך אל קעילה. והטעם לפי שבארץ יהודה היו אוהבים אותו, ואם היה קם שאול לבקשו היו מגידיים לו והוא נמלט ממקום למקום. ואף על פי שקעילה מארץ יהודה, היתה רחוקה ממיודעיו וממשפחתו ואף על פי כן על פי ד' הלך שם גם כן:

At the word of Gd he told him that he would be safe from Shaul there. And so he was, for as long as [David] was there, they did not seek him, until he went to Ke'ilah. And this was because they loved him in the land of Yehudah, and if Shaul had arisen to seek him, they would have told [David] and he would have fled from place to place. And even though Ke'ilah was [also] from the land of Yehudah, it was far from those who knew [David], and his family – and yet, he went there at Gd's word as well.

#### 10. Abarbanel to Shemuel I 22:5

גם לתת לו סימן כי ימלוך על יהודה ראשונה שבע שנים...

Also, to give him a sign that he would reign over Yehudah [alone] for seven years at first...

#### 11. Rashi to Shemuel I 22:6

כי נודע דוד - כי התבונן להשמר ממנו:

"For David had become aware" – for he had thought of ways to be safe from [Shaul].

#### 12. Radak to Shemuel I 22:6

כי נתפרסם דוד כלומר נודע הדבר שהיו עמו אנשים עד ששמע שאול...

For David had become known, meaning, it became known that David had men with him, to the point that Shaul heard...

#### 13. Radak to Shemuel I 3:21

לפי שאמר "ויוסף" אמר כי המראה הראשונה הבאה לשמואל היתה בשילה בבית ד', וכן עתה הוסיף להרא' לו בשילה, והמראה הזאת היתה לו לצוות בני ישראל לצאת לקראת פלשתים למלחמה וזהו שאמר "בדבר ד'", וכן אמר "ויהי דבר שמואל לכל ישראל":

Because it said "And [Gd] continued", it said that Shemuel's first vision was in Shiloh, in the House of Gd, and now Gd continued to be manifest to him in Shiloh. And this vision told him to command Israel to go battle the Plishtim, which is why it said, "At the word of Gd," and so it said, "And the word of Shemuel was for all Israel."

#### 14. Tehillim 78:55-62

#### 15. Ramban to Bereishit 19:8

והנה שתי הכתות ראויות להענש, כי בנימין מרשיע שאינו חושש ליסור הרעים ולא לגעור בהם כלל, וישראל עושין מלחמה שלא מן הדין, וגם את פי ד' לא שאלו בזה... והנה הלך ד' עם שניהם בקרי והניחם למקרים. ובני בנימין היו גבורים, ועריהם בצורות, והשחיתו בישראל הבוטחים בזרוע בשר...

The two groups deserved punishment, for Binyamin was wicked in that they did not care to punish the wicked or to rebuke them at all, and Israel made war illegally and did not ask of Gd... And Gd acted with both with *keri*, leaving them to happenstance. And Binyamin were warriors, their cities well-defended, and they destroyed Israel who relied upon their arm of flesh...